

Balada o zmrtychvstání Václava se skleněným okem

Ivo Jahelka

1. V Bystřici žil Věna, měl voko skleněný,
za ženu Blaženu, rád pivo zpěněný,
když žízeň zmohla ho, řekl: "Dost, a basta,"
v hospodě U prcka býval za štamgasta, býval za štamgasta.
 2. K legráckám používal to slepý kukadlo,
když třeba do piva voko mu upadlo,
sázel se, že si dá voko i do ucha,
Blaženě v hospodě říkával "ropucha," říkával "ropucha".
- R: Fernet, zelená, ten se skvěle má, kdo pívá a zpívá,
fernet, zelená, ten se skvěle má, kdo pije rum.
3. Slyšte, jak ten Věna, aniž by marodil,
onoho večera znovu se narodil,
společně nad jeho osudem zapláčem,
když dostal v hospodě do hlavy lahváčem, do hlavy lahváčem.
 4. Oči v sloup, dokořán, zsinalá pokožka,
ležel tam natažen jak stará rohožka,
"tady jde vo život," lekli se kumpáni
a už pro místního felčara uhání, felčara uhání.
- R:
5. Doktůrek Javůrek měl játro zatvrdlé,
když Vencu prohlížel, měl v ruce štamprdle,
aby tep života odborně pocítil,
Vencovi do voka baterkou posvítit, baterkou posvítit.
 6. "Ať koukám, jak koukám, vidím tam kulový,
reakce zornice jsou prostě nulový,
tady už nezmůže nic ani špiritus,
tohle je bohužel totální exitus, totální exitus."
- R:
7. Tuhého Václava vodnesli do chládku,
běželi zavolat pohřební posádku,
zároveň pověřen byl soused Provazník
oznámít Blaženě, že už je vdova z ní, že už je vdova z ní.
 8. Blažena, co předtím taky si přihnula,
přiběhla, Vencovi dvě facky stříhnula,
probral se, vykulil to zdravý kukadlo,
vyskočil, a tak vše dost dobře dopadlo, dost dobře dopadlo.